

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

רס"ן קלנגל יוחאי - ג'וחא ז"ל

רס"ן קלנגל יוחאי - ג'וחא ז"ל
בן 26 בנפלו

בן מלכה ויוסף ברוך
נולד באלעזר

ב-ו' באב תשמ"ט, 7/8/1989

התגייס ב-17.3.2008

התגורר בהר גילה

נפל בפעילות מבצעית

ב-ח' בשבט תשע"ה, 28/1/2015

שרת בחטיבת גבעתי

יחידה: גדוד צבר

תפקיד: מפקד פלוגה

מקום נפילה: הר דב

באזור: לבנון

נקבר בירושלים - הר הרצל

אזור: ד, חלקה: 8, שורה: 3, קבר: 4.

הותיר אשה - טלי. בת- אלינור. אחים -
אליאור, אמיר, תמיר, שי ושיר, ובת -
ליאב שנולדה לאחר נפילתו.

קורות חיים

בן מלכה ויוסף ברוך. יוחאי נולד ביום ו' באב תשמ"ט (7.8.1989) בירושלים. ילד שני להוריו, אח של אליאור, התאומים תמיר ואמיר, שיר מרים ושי הלל.

יוחאי גדל מגיל ארבע באלעזר שבגוש עציון. ילד טוב ואהוב, אשר הסקרנות אפיינה אותו מילדות - יוחאי לא קיבל שום דבר כמובן מאליו, סיפרו הוריו, הוא היה מאוד טכני וכל צעצוע שקיבל היה מפרק לגורמים כדי להבין איך זה עובד. הסתבר שבורך בידי זהב, וכל מה שפירק ידע גם לתקן.

יוחאי למד בבית הספר היסודי באלון שבות, סמוך לביתו, וכבר בכיתה ו' החל לעבוד כדי להרוויח כסף ולהיות עצמאי. הוא המשיך לתיכון "דרך האבות" באפרת, שאמנם בלימודים בו לא השקיע את מיטב זמנו, כדברי הוריו, אך הכיר שם את חבריו הטובים שליווהו מאז. מגיל צעיר דבק בו הכינוי "ג'וחא", ולפעמים אף היה מציג כך את עצמו.

ליוחאי היה קשר מצוין עם משפחתו. הוא אהב וכיבד את הוריו, וכל אחיו הושפעו ממנו, מהביטחון והעוצמה שהקרין. הם אהבו להתייעץ איתו, וידעו שיוכלו לסמוך עליו בכל עניין. סיפר שי, האח הקטן של יוחאי: "תמיד ידעת לשים לב לדברים הקטנים, ולא שכחת אף אחד בדרך המפוארת שלך".

יוחאי בלט מצעירותו כאיש של חברה ואנשים, איש עם נשמה גדולה שלו מעייני נתינה

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

רס"ן קלנגל יוחאי - ג'וחא ז"ל

אינסופיים. "היה לו חיוך עם חן, ממש ממגנט" כדברי אוהביו. הוא שפע עוצמה פנימית, ועם השנים צבר חברים קרובים רבים שלכל אחד מהם ידע תמיד לתת יחס אישי ותחושה של קירבה רבה.

סיפר עמית, חבר של יוחאי: "ידעת לשלב שקט וצניעות עם כוח וכריזמה. מבט אחד כועס שלך היה מקפיא למאה אנשים את הדם, וחיוך אחד היה כובש וממיס לכל אחד את הלב ... אתה מסוג האנשים האלה שנכנסים למישהו לחיים והופכים אותו לבן אדם יותר טוב. ולא היית צריך להתאמץ בשביל זה, פשוט להיות אתה. להיות זה שתמיד עושה את הבחירה הכי נכונה, שתמיד יודע מה טוב או רע, מה צודק ולא צודק, ותמיד בוחר בטוב ותמיד בוחר בצדק ... אני חושב שלא אמרתי לך את זה אף פעם, אבל לא קל להיות חבר שלך. כל פעם שקצת ויתרתי לעצמי, מחשבה על זה שאתה לא היית מוותר קפצה לי לראש".

כבר כנער בלט ביוחאי החיבור שלו לצבא ולצבאיות. ב-17.3.2008 הוא התגייס לצה"ל והחל לשרת בחטיבת גבעתי כלוחם. יוחאי בלט במהרה ביכולותיו ובתחילת 2009 נשלח לקורס מפקדי כיתות, במסגרתו לחם במבצע "עופרת יצוקה" בדרום.

בסיום הקורס החל יוחאי את שירותו כמפקד כיתה. "בארבעת חודשיו הראשונים בתפקיד פיקודי, כמפקד כיתת טירונים", נכתב בספר הזיכרון ליוחאי, "הנהיג את חייליו וסחף את מפקדיו ברגישות ובנחישות. היה ברור לכול שהנער בעל לב וידי הזהב מיועד לגדולות". משם המשיך יוחאי לקורס קצינים, וכדברי בני המשפחה "אז נחתם שיוחאי והצבא זה לנצח".

כקצין, יוחאי החל כמפקד מחלקת טירונים. בחודש מרס 2010, בסוף מסלול טירונות, כתבו ליוחאי חייליו: "כשהגענו לבא"ח נכנסנו לשוק. המפקדים נראו צעירים והמ"מ עוד יותר. משיחת פתיחה לא התרשמנו, ואת המוות למפקדים עשינו. לאורך השירות איתך גילינו מפקד מקצועי ואכפתי ... האמנת, משכת אותנו לקצה והצטיינו ... נזכור שחיכת אלינו, נתת מהלב ושפכת זיעה. השווצת בציד המלחיץ שלך וקראת לנו סמרטוטים. לא נשכך אותך, המ"מ עם הפרצוף העדין, הרגליים מברזל והמון כסף לבזבז על ווסט אמלחיה".

ויוחאי סיכם לחייליו שסיימו את המסלול: "מחלקה שלי. היום כשאני מסתכל אחורה אני רואה איך התחלנו טירונות ואיך סיימנו אימון מתקדם ואני לא מאמין. איך עם כל החששות של ההתחלה, הקשיים, הבכי, הבעיות בבית, הפכתם ללוחמים מקצועיים, איתנים, ממושמעים ומגובשים יותר מאחים ... חשוב לי שתזכרו את אותה מטרה שלשמה כולנו פה. עם כל הבעיות, ההשתמטות וחוסר האכפתיות של אחוז גדול מדי מהעם שלנו החלטתם אתם, אך ורק בזכות עצמכם, לתת מעצמכם יותר וללכת להיות לוחמים. למרות שקשה, למרות שכואב ולמרות שהחברה בוכה בפלאפון. על זה אני מצדיע לכל אחד ואחד מכם!"

יוחאי המשיך לפלוגה המסייעת (מחלקת המרגמות) ושם התמנה לסגן מפקד הפלוגה. בתום שירות החובה הוא המשיך לשירות קבע ביחידה, ובמהלך שירותו התקדם לדרגת סרן. בחודש ינואר 2013 סיים יוחאי בהצטיינות קורס מפקדי פלוגות, וכעבור כשנה נבחרה הפלוגה שהוביל כפלוגה המצטיינת בגדוד.

יוחאי בלט לאורך כל שירותו ביכולותיו הגבוהות. במהלך השירות קיבל תעודות הצטיינות ובהן אות מצטיין הרמטכ"ל ביום העצמאות, במלאת שישים ושש למדינת ישראל, אך הוא מיעט לדבר על כך והדברים בדרך כלל נודעו למשפחתו רק בדיעבד. פקודיו ועמיתיו דיברו

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

רס"ן קלנגל יוחאי - ג'וחא ז"ל

רבות בשבחו. הוא תמיד דאג לחייליו אף מעבר לנדרש מתפקידו, עזר להם בכל בעיה אישית וכלכלית ואלה העידו כי ראו בו ממש דמות אב.

סיפר סגן-אלוף קובי, מפקדו של יוחאי: "זכיתי להכיר אותך מתפקידך כמפקד מחלקה בגדוד בו אני שירתתי כסמג"ד. כבר אז נוכחתי לדעת ולגלות קצין שאפתן, מקצועי, כזה שידענו להגיד שיגיע רחוק מאוד ... ראיתי איך פקודיך הלכו אחריך והאמינו בך בעיניים עצומות. שימשת להם כאב ודאגת להם כאילו היו בניך ... הספקתי לפקד עליך כמ"פ לפרק זמן קצר יחסית. דע שהיית מ"פ מוביל בגדוד, דעתך על כל דבר הייתה חשובה לי באופן אישי. תודה על העצות הנבונות ועל שיחות ממושכות ביני לבינך עם כניסתי לתפקיד. ידעת לעמוד על שלך, להביע את דעתך ולסחוף אחריך אותי, את עמית המ"פ ואת שאר המפקדים בגדוד שהעריכו אותך מאוד".

הוסיף סגן-אלוף לירן: "ג'וחא, התכונות אשר אפיינו אותך של מנהיגות קרבית אמיצה, דאגה ואהבה לחיילים, ורעות עם עמיתך ומפקדיך – הן אלו אשר גרמו לכולנו ללכת אחריך וללכת איתך".

בחדש מאי 2012, כשיוחאי היה סגן מפקד פלוגה, הוא נשא לאישה את טליה ציפורה, טלי. הוא הכיר אותה בתיכון כאחות של חברו, בתחילת 2009 הם היו לחברים ומאז פרח ביניהם אהבה גדולה. בני הזוג גרו בהר גילה, מדרום לירושלים. הם אהבו לבלות במלונות, בארוחות בוקר רומנטיות ובעיקר בטיולים רבים, בארץ ובחו"ל. "החלום שלו היה למלא את הדרכון שלו בחותמות, כל פעם ממקום אחר", סיפרה טלי. כל שעה פנויה יוחאי ניצל לבלות עם משפחתו ועם חברים, רצה להספיק הכול ונתן תחושה שאסור לבזבז זמן. זאת מלבד השעות שישן – שאז היה קשה מאוד להעיר אותו...

בראשית 2014 נולדה הבת אלינור. יוחאי היה בעל ואב תומך ודואג, משקיע במשפחה, מי ששימש תמיד משען לרעייתו. כשנולדה בתו הוא חשב לעזוב את הצבא למען המשפחה, אך לטלי היה ברור שתפקידו בצה"ל הוא שליחות שצריכה להימשך, ושגם ילדיהם יבינו זאת. כתבו בני המשפחה: "יוחאי שלנו. איש משפחה למופת, בעל, אבא, אח ובן לתפארת. מלא נתינה, חסד ואמת, ערכיות, מלא אהבה, קשב, ותמיד עם חיוך שובה לב ... איש צבא שידע לשלב באופן יוצא דופן בין שתי האהבות הגדולות בחייו".

בשעות הפנאי יוחאי הרבה לקרוא, ובעיקר ספרים שקשורים לביטחון ולצבא. הסקרנות שליוותה אותו מילדות גרמה שירצה לדעת עוד ועוד, הוא אהב לשוחח על כל נושא שבעולם, אהב להבין ולא קיבל דבר כמובן מאליו. יוחאי גם אהב מאוד להיפגש עם חברים לערבי שירת קריוקי.

במחצית 2014 מונה יוחאי למפקד הפלוגה המסייעת בגדוד צבר בגבעתי, התפקיד לו נכסף. בתפקיד זה השתתף במבצע "שובו אחים", החיפוש אחר הנערים החטופים בגוש עציון, ובמבצע "צוק איתן" בעזה. בכניסה למבצע אמר לחייליו: "על טעות מבצעית אני אחפה עליכם. בבעיות מוטיבציה אני אטפל. אבל! על בעיות מוסר וטוהר הנשק אני לא אגן עליכם", וכל חיילי הפלוגה שמעו והלכו אחריו, ביודעם שיש על מי לסמוך. בסיום המבצע התגאה מאוד על שהחזיר את כל חייליו בשלום הביתה.

יוחאי נפל בפעילות מבצעית במורדות הר דב, מירי טיל נ"ט על שיירת כלי הרכב הגדודית, ביום ח' בשבט תשע"ה (28.1.2015). איתו נפל סמל ראשון דור חיים ניני.

יוחאי היה בן עשרים וחמש בנפלו. הוא הובא למנוחת עולמים בבית העלמין הצבאי בהר

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

רס"ן קלנגל יוחאי - ג'וחא ז"ל

הרצל, ירושלים. הותיר אישה הרה ובת, לה חגג יום הולדת שנה יום אחד לפני שנפל, הורים, אחות וארבעה אחים. כחצי שנה אחרי נפילת יוחאי ילדה רעייתו את בתם השנייה, ליאב.

אחרי נפילתו הועלה יוחאי לדרגת רב-סרן.

ספדה האם מלכה לבנה יוחאי: "יוחאי ילד אהוב שלי. רק ה' יודע כמה פחדתי מהדפיקה הזאת בדלת, והיא הגיעה ... הרגע שבו החיים שלך מתהפכים ... אהוב שלי, איך נפרדים מילד מדהים שכזה? איך בכלל נפרדים מילד? זה לא אנושי. בבקשה תשמור מלמעלה על מה שנשאר לנו. חיים שלי, סליחה ומחילה. אוהבת אותך. אמא".

ספד סגן-אלוף קובי, מפקדו של יוחאי: "תמיד הלכת חדור אמונה וגבורה, ופעלת על פי הערכים שעליהם חונכת מבית ומהכשרתך כלוחם ומפקד בגדוד ... חסרונו מורגש כבר עכשיו, כשהפלוגה המסייעת שלך ממש ברגעים אלו מבצעת הכנות לקראת הפעילות המבצעית הבאה כבר בקרוב. דע כי הם חזקים. אתה חינכת אותם להתמודד עם אתגרים ולהמשיך קדימה גם כשהמצב קשה. הלוחמים והמפקדים נשארים מחויבים לך, וכמו תמיד ברוח שלך יעמדו במשימה הבאה".

במלאת שנה לנפילת יוחאי הופק ספר זיכרון, בו רבים כתבו על יוחאי שהכירו. הספר, כדברי המשפחה, "יהווה לאלינור וליאב זיכרון מאבא, ולנו להתרפק בנקוף הימים".

עמית, חבר של יוחאי, סיפר על הוצאת הספר: "אם היו עושים לך ספר כזה ליום הולדת או משהו בטח היית כל כך מתעצבן ומובך, אבל עכשיו זה בסדר להביך אותך כדי שאנשים יידעו מי היית. שיידעו שאולי באמת לא היית מדבר יותר מדי, אבל זה רק בגלל שהמילים שלך היו שוות יותר".

כתב יוסף ברוך, אביו של יוחאי: "היית הכול מכול: א. עוף קדימה. ב. חסד. ג. אמת.

עוף קדימה: הסלנג שיוחאי השתמש בו. יש המון המון חיילים שהשימוש בסלנג הזה הביא אותם לחשיבה אחרת, להתנהגות אחרת וכמובן להיות אנשים אמיתיים.

חסד: מה שעשית לחייליך ובני משפחתם, לבד! במזון, מוצרי חשמל וכו', שרק מעטים ידעו על כך. אתה עשית את זה לבדך, עכשיו כל העולם יודע.

אמת: כמה היית איש של אמת. אני ידעתי, אבל עד כמה? חבריך, מפקדיך ופקודיך גילו לי בעקבות נפילתך ...

המשפט שהיה מודבק במשרדך, 'לכאן נכנסים מפקדים עם פתרונות', אין ספק שזה אחד המשפטים החזקים ביותר ששמעתי, ואתה הוכחת לי שגם השתמשת בו ...

אתגעגע אליך עד יום מותי. אבא".

מלכה, אמו של יוחאי, כתבה: "בהרגשה שלי אתה עכשיו יותר מתמיד חלק חזק ממני שנמצא איתי והולך איתי לכל מקום. מחזיקה חזק ועדיין לא משחררת, לשמר את צחוקך, את אופייך, את יופייך. רוצה אותך עוד קצת איתנו, להרגיש שלמות ... אמנם אתה לא פה בגוף אך אתה כל כך איתנו, כל הזמן מדברים יוחאי ועושים הרבה יוחאי. נבנתה לנו שפה כזאת, שפת דיבור ועשייה שאיכשהו בכל שיחה ועשייה אתה שם ... השארת אותנו המומים, כואבים וכל כך חסרים. ננסה כולנו בכוחות משותפים להמשיך ולהחזיק בחיים. אוהבת אותך כל כך, וגאה בכל מה שהיית בשביל כולנו. אמא".

כך כתבה שיר, אחותו של יוחאי: "יוחאי, רציתי להגיד לך תודה. תודה על העזרה והדאגה שלך. אתה לא מבין כמה אתה חסר לי ולכולם. יוחאי, אני רוצה לראות אותך, אני רוצה

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

רס"ן קלנגל יוחאי - ג'וחא ז"ל

לחבק אותך, אני רוצה לדבר איתך ... גאה שאתה אח שלי, אוהבת וממש מתגעגעת אליך. אחותך שיר".

כתב תמיר, אחיו של יוחאי: "הימים עוברים והזמן לא עוצר מלכת, רק הלב נעצר מדי פעם, מנסה להירגע מחיפוש אחר השקט, מנסה להשקיט את הסערה. מבט על התמונה, על הפנים, המבט החצי זועף, הפרצוף המחייך. כל כך הרבה חי בדומם ... אוהבים, אהבנו ותמיד תמיד נמשיך לאהוב. ג'וחא, איתך לעד. תמיר".

אוהביו של יוחאי הקימו לזכרו את עמותת "עוף קדימה". מטרת העמותה לקדם, להחיות ולהמשיך את הערכים בהם האמין יוחאי לאורך כל הדרך הצבאית והמשפחתית, ללכת בדרך החסד והאמת בה צעד יוחאי על ידי עזרה לחיילים ולבני נוער.

אתר העמותה ודף הפייסבוק שלה כוללים גם תמונות, סרטונים והודעות על אזכרות והנצחות של יוחאי, וכן שלושה שירים שנכתבו לזכרו – ע"י בן דודו ניר קלנגל, ע"י עמי נגר וע"י יאיר לוי וזיו שילון.

ביישוב אלעזר, בו גדל יוחאי, הוקם בית הכנסת "נתיבי יוחאי". כמו כן נחנך, סמוך לבית המשפחה ביישוב, מצפור על שמם של יוחאי קלנגל, עמנואל מורנו ואשר עזרא.

ב-23.9.2016 נחנך בהרי נפתלי "מצפור יוחאי ודור", לזכר יוחאי קלנגל ודור חיים ניני, אשר הוקם בשיתוף קק"ל ומשקיף על נוף הגליל ועל מקום נפילתם של השניים.